

**A MAGYAR BENCÉS KONGREGÁCIÓ PRÉZES APÁTJA A HOZZÁTARTOZÓK NEVÉBEN IS
FÁJDALOMMAL, DE ISTEN AKARATÁBAN MEGNYUGODVA TUDATJA, HOGY SZERETETT RENDTÁRSA**

DR. VANYÓ ALADÁR TIHAMÉR O.S.B.

**egyetemi magántanár, a történelemtudományok doktora,
életének 101., szerzetességének 82., áldozópapságának 76. évében,
a betegek szentségével megerősítve,
2005. május 27-én hazatért Mennyei Atyjához.**

**Temetése június 2-án, csütörtökön Pannonhalmán lesz.
A Boldogasszony-kápolnában 14.30 órakor kezdődő gyászmisét követően
a kriptában helyezük örök nyugalomra.**

Elhunyt rendtársunk 1905. március 8-án született a felvidéki Szomolnokon.

1923. augusztus 24-én öltötte magára a bencés szerzetesi ruhát. 1928. szeptember 11-én ünnepélyes fogadalmat tett,
majd 1929. június 29-én áldozópappá szentelték.

A Szent Gellért Hittudományi és Tanárképző Főiskolát 1924–29 között végezte el, itt szerezte meg történelem–földrajz szakos tanári oklevelét.
Tanulmányokat folytatott Rómában 1930–31, 1934–35 és 1968–69 között.

Munkabeosztásai voltak: 1929–30 segédlelkész Celldömölkön, 1930–50 főiskolai tanár és hitszónok, 1950–65 gimnáziumi tanár,
1965 óta alkotó nyugalomban élt Pannonhalmán.

Rendtársunk nagy tehetséggel és nagy reménnyel indult Szent Benedek rendjében a tudományos, történész pályán. Pályája felívelését, tudományos kutatásait és azok eredményeinek publikálását a kommunizmus éveiben megakadályozták, ezért lélektannal kezdett el foglalkozni és sok nehéz helyzetben lévő embernek tudott lelki támaszt nyújtani.

Tudományos munkája elismeréseként 1993-ban a Magyar Tudományos Akadémia Eötvös József koszorút adományozott neki és feljogosította a „*laureatus academiae*” cím viselésére.

„Szent rögökön jár a lábam, közel van az Ég itt nálam.
Átöleli ezt a Halmot, megcsókolja ezt a Házat, tisztelettel tíz évszázad.”
(*Tihamér atya hódolata az 1000 éves Apátság előtt*)